

NAGY GÁBOR

Üzemzavar

Akit az isten elhagyott,
annak az ég nehéz, könnyű a föld.
Mint megnagyobbodott
szívet, cipeli bordakosarában
az időt.

A reggel burkán átszakadt
s megszületett, halva, az álom.
Az agy kábán matat:
féléberség köldökszinórján vissza-
találjon,

ahol a Rába és Szamos
vize összefolyik, a képzelet
és emlék iszapos
torkolatába. Nem ringat el bölcső-
helyed.

Akit a kétség szoptatott,
azt a vágy légszomja ha élteti.
Az emlékül hagyott
üzenetek: egy másik élet
rejtjelei.

És rég feledésbe merült a kód.
Üzemzavar a szívben.
Ne várd: cserbenhagyód,
szószegődő kalandorod a partra
segítsen.

Szokd meg a mélység rendszerét:
ki levegőért felszínre bukik,
még annak is szerét
ejtheti, szemhunyasnyit ellásson
a csillagokig.

Oázis

a pultos lány a júpísi médiatárából
Christina Aguilera-t nyomatta *Ez eszemint jó igaz?! Ha az ember nem látná hogy fehér azt hinné néger olyan állati a hangja!*
elmerengtem pohár Gejzír söröm
felett písi duma-e ez itt Újlipótváros
szívében aztán mert Christina Aguilera-t
nem ismerem illetve hallottam már
csak nem tudtam hogy ő az isteni Christina
a látványsör helyett – mely belülről
emészti fel habját – kértem egy pohár barna
Litovelt látványosan olcsóbb meg jobb is
Aha örületes hang tényleg meg kell veszni tőle! azt mégse mondhattam
hogy mostanában Saint-Saënt meg Villa-Lobost
hallgatok az ember még egy retró-kocsmában
is próbál szalonképes maradni vagy nem
egészen hülyének látszani támadt is egy
mentő ötletem *De a Coldplay se rossz nem? A Coldplay? Persze kurva jó!* és nem voltam
benne biztos hogy most meg nem ő hazudik
csak a fair play kedvéért ne különbözzünk
túlságosan ez vendéglátós szabály is
így hát nem meséltem el hogy csatolmányként
kaptam ajándékba Coldplay-számot tetszett csak kár
hogy nem értem a szövegét ő bezzeg az unatkozó
pultos lány kívülről fújja az angol dalokat
magamra maradtam a gondolattal hogy az élet
is afféle látványsör no persze nem gejzír
csak amolyan csendesen fortyogó belülről
emészti el a túlhabzó vágyat
hogy megértsen az a másik akit hófúváson
sivatagon is átvinnél a hátadon is akár
afféle régimódi csatolmányként